

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

XVII. Non tamen est in medicis, aut medicamentis, quam in Deo fiducia nobis collocanda, nec in infirmitate solum, verum & in alijs omnibus rebus, in ea contingere solitis, nos cum illius voluntate ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40072

dicere: Placuit & visum est Domino, vt hæc in me febris adaugetur, & huiusmodi mihi casus aut malum accideret. Certissimum namque est, etiamsi respectu te curantium error hic commissus sit, Dei tamen respectu eum non nisi destinato certaue deliberatione euenisse: cum apud illum nihil casu aut fortuito fiat.

Putasne transuolatam illum hirundinum, & pij Tobiaz per earundem sterco- ra exocccationem casu & sorte euenisse? nihil minus: facta namque ea sunt annuente, volente, & singillatim permit- tente Deo, vt in eo nos patientiæ exem- plum haberemus, vti & in sancto Iobo.

Tob. 11. Testatur id Scriptura: *Hanc autem tenta- tionem ideo permisit Dominus euenire illi, vt posteru daretur exemplum patientia eius, sicut & sancti Iob.* Vnde & post- ea ei dixit Angelus: *Quia acceptus eras Deo, necesse fuit, vt tentatio probares te.*

Abbas Stephanus, sicut in Vitis Pa- trum scribitur, æger ex morbo decum- bebatur, hinc qui ei aderat, socius quan- dam ei tortulam farinaceam coxit, cui, dum oleum oliuarum indere se putat, o- leum lineum, quod maxime amarum est, & inspidum, ei inspersit, itaque ægro se- ni porrexit. Stephanus eam vt gustauit, pauillum de ea comedit, & tacuit. Cum post aliam simili modo socius co- xisset, & eam senex vt gustauit, comedere noluisse, ait: *Comede Pater, quia sapida est.* Atque hoc dicens, vt ægrum suo ad comedendum exemplo inuitaret, eam prægustauit: cuius amarorem percipi- ens, turbati cœpit, & dicere; *Homicida sum.* Tum senex: *Noliturbari, fili; si enim Deus te noluisse errare, in vno olei genere pro alio accipiendo, ipsum non fecisses.*

Sic & alios sanctos, non paucos, ma- gna animi conformitate & patientia, que sibi adhibebantur remedia, etsi morbo, è quo laborabant, directe aduersantia, le- gimus admisisse. Ad hunc ergo modum nos cum errata medici, tum negligentias infirmariorum debemus accipere, de his

Rodriquez exercit. pars 1.

scilicet non conquerendo, in illum au- tem culpam non conijciendo.

In hac re sane virtus hominis mire re- lucet & patescit: hinc Religiosus æger, qui, quidquid sibi offertur, mira animi æqualitate & alacritate accipit, tanquam à Dei manu profectum, seque à Superio- ribus atq; infirmarijs dirigi gubernariq; finit, sui ipsius obliuiscens, seipsum tota- liter negligens, non mediocriter alios æ- dificat. Vnde S. Basilius: *Si animam, in- quit, Superiori tuam concredidisti, cur non & corpus ei fidis? Salutem æternam in manus eius consignasti, quare non & temporalem ponis? Cum autem regula copiam & licentiam nobis faciat, ad om- nem corporis nostri curam tunc abijcien- dam, atque adeo id ipsum præcipiat, no- strum est id magnifacere, & tam vtili plausibilique licentia vti.*

Contra magno omnibus offendiculo est Religiosus ille, qui, dum æger est, ma- gnopere de se sollicitus est, de eo, quod sibi dandum est, & quomodo id dandum sit, & num sibi per omnia & exacte pareat- ur, anxie disquirir, quique, si quid desit, conqueri & expostulare nouit.

Vnde Cassianus: *Corporis infirmitas, inquit, nullum est ad cordis puritatem habendam impedimentum, quinimo mi- rifice ad hanc iuuat, si quis illam ita, pro- ut oportet, nouit accipere.* Vide ergo, in- quit, ne corporis ægritudo ad animam transeat. Si quis autem ex ægritudine oc- casionem hauriat voluntatis propriæ fa- ciendæ, obedientiæ & parentiæ excutien- dæ, tunc ad animam ægritudo penetrare dici potest, & ipsa in causa erit, vt ma- gis de spiritali sit, quam de corporali subditi sui infirmitate Superior sollicitus futurus.

Quod quis infirmus sit, non propterea debet desinere videri & esse Religiosus, aut cogitare nullis ideo se regulis iam obstringi, atq; adeo fas sibi esse, omnem in sanitate sua recuperanda, delicijsq; con- sectandis curam constituere, propriique profecti obliuisci. *Qui agrotat, ait B. P. N. humilitatem & patientiam suam præ se fe-*

Æger indif- ferens valde ædificat.

Da corpus ei, cui animam dedisti.

Regula libe- rat infirmos à cura sui.

3. p. Consi- e. 2. lit. G.

Ægritudo animam pu- rificat.

Caendum, ne morbus à corpore ad a- nimam tran- seat.

Æger regula- tu tenetur, & perfectioni acquirenda.

Reg. 50. Sumo

Militia est vita humana. nullo laborat, quia dum valebat corpore, ad maiorem Dei gloriam prestare curet.

Psal. 53.

S. Iohannes Chrysostomus super illa Prophetæ verba: *Domine ut scuto bona voluntatis tuae coronasti nos.* docens, quomodo, quoad diu viuimus, semper nobis pugnamus, ac proinde semper ad pugnam parati armatiq; incedere debeamus, tam æ-

Morbi tempore maxime pugnandum.

groti quam sani, ait: *Morbi tempore huius maxime pugna tempus est, quando dolores undique conturbant animam, quando tristitia obsident, quando adest Diabolus incitans, ut acerbum aliquod verbum dicamus, & in querimonias, murmurationemque prorumpamus: atq; ideo virtutem tuam potissimum exercere & patefacere necesse est.*

Epist. 78.

Æger fortitudinem in perferendo maxime ostendere potest.

Hinc Seneca docet, virum fortem, fortitudinis suæ exercendam etiam in lecto occasionem habere, non minus in contra morborum dolores ac molestias, quam in acie aduersus hostes pugnando, quia precipua & potissima fortitudinis pars in perferendo magis, quam in configendo consistit. Testatur id etiam Sapiens, dum ait: *Melior est patiens viro forti, & qui dominatur animo suo, expugnatore urbium.*

CAPVT XVIII.

Confirmantur superiora aliquor exemplis.

Blasius c. 11. monis spiritus.

Voluntas Dei non sanitas expetenda.

Marul. lib. 1. c. 4. Iacob. de Veragine.

BEATÆ virginis Gertudi aliquando apparuit Redemptor Iesus Christus, ferens in dextera sua sanitatem, & in sinistra infirmitatem, monens, ut, utram vellent, eligeret. Ipsa ab utraque manu Domini se auertens, ait: *Domine ego toto corde desidero, ut non meam voluntatem respicias, sed tuum beneplacitum in omnibus perscias, & quod ad maiorem tuam gloriam facit.*

Quidam S. Thomæ Cantuariensis ad dictus ac deuotus, æger illius sepulcrum adiit, cum rogaturus, ut sibi à Domino sanitatem impetraret. Quam consequutus, & ad suos reuersus, cogitare secum cepit, cur, si illa infirmitas sibi magis ad salutem consequendam conueniret, sa-

nitatem postulasset. Tanti porro apud eam ponderis hæc ratio fuit, ut sancti Martyris sepulcrum rursus adiens, ipsum precatus sit, ut, quod sibi ad salutem æternam consequendam magis contentanum esset, id sibi dare dignareretur. Cui cum Dominus hunc ipsum morbum immisisset, mire eo gauisus fuit; facile intelligens, hunc sibi præ valetudine expedire.

Simile quid in vita Sancti Vedasti Episcopi legitur: Cæcus quidam, quo die sancti huius corpus eleuabatur, quam ardentissime sanctas eius reliquias suis oculis conueri desiderabat: qui cum voti factus esset compos, & vidisset, quod desidererat, oculosq; sibi restitutos aduertens; Dominum orauit, ut, si visus ille sibi ad animum bonum non expediret, priorem sibi cæcitatem redderet. Qua oratione facta, suos rursus sibi oculos recipi, seque vt ante cæcum esse sensit.

S. Antonius Abbas, vt narrat Hieronymus, cum euocatus à S. Athanasio Archiepiscopo, Alexandriam, se contulisset, vt illum in hæresibus ibidem suppullantibus confutandis & extirpandis adiuuaret, inuenit ibi Didymum, virum eruditissimum, ac oculis corporeis destitutum: qui cum Antonius multa de sacra Scriptura conferens, tam profundam in eo doctrinam competit, vt illius ingenium & doctrinam maxime admiraretur. Hæc tractatione ob soluta, quasiuit ab eo, num ob hanc cæcitatem contristaretur: ille autem tacuit. & præ pudore respondere ausus non fuit. Donec secundo & tertio idem rogatus, ingenue confessus est, ob illam se contristari. Quem consolatus Antonius, ait: Miror te virum tam eruditum & tam præstatis ingenij propterea mæore confici, quod careas eo, quod muscis, focmicis, lacertis, & vilibus terræ animalculis donatum est, & non potius lætari, quod habeas id, quod soli sancti & Apostoli habere meruerunt. Vnde videre est, inquit Hieronymus, multo esse potius spirituales oculos habere, quam corporales.